65 ste Jaargang No 5389

DAGBLAD

Donderdag 1 April 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80. telefoon Directie en Administratie no. 1550. Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Chili wil, dat Amerika kiest tussen democratie en Communisme

Mexico kant zich tegen een regionaal blok

Rusland gaat controle oefenen in Berlijn

Reacties over het opnemen van Franco-Spanje in het Marshallplan

Juvenal Hernandez, hoofd van de Chileense delegatie op de Interamerikaanse conferentie te Bogota, zeide dat het hem leek dat de wereld momenteel in twee fronten verdeeld is. De Noordamerikaanse Republieken nu, moeten uitmaken aan welke zijde zij zich zullen scharen, aldus Hernandez.

De Chileense afgevaardigde die bij de openingszitting gesproken heeft, liet zonder verdere aanduiding met namen, naar voren komen dat hij met deze twee fronten bedoelde **de democratie en het communisme.** Chili is van mening, dat een langdurige vrede best bereikt kan worden, doch dit land gelooft dat de beste wijze om hiertoe te geraken wel zal zijn, om de problemen te bezien en te bestrijden van uit het oogpunt, dat de wereld in twee fronten verdeeld is. Een juiste schets van deze twee fronten is als volgt. Het ene is gebaseerd op materialistische principepen en wilt een nieuw politiek totalitarisme planten en de individuele vrijheden roven. Het andere zoekt met alle middelen de handhaving van de Westelijke cultuur. Dit geschiedt dan met democratische begrippen en uitlatingen.

Juvenal Hernandez zeide: Chili is doende zonder zich te vergissen zijn positie in de wereld te bepalen. Dit land is niet onverschillig, noch neutraal. Chili schaart zich achter de landen, die de democratie en de vrijheid verdedigen. Dit moet trouwens de gedragshouding zijn van alle Amerikaanse naties. Het is momenteel de tijd om een besluit te nemen. Er bestaat geen plaats meer voor een derde positie. Noordamerika houdt de menselijke idealen hoog, niettegenstaande een hevige oorlog met als gevolg, dat de vrijheid verloren ging en gaat in een steeds toenemend aantal andere landen. Noordamerika blijft de reserve van de Westelijke wereld.

In de enige referentie op de Chileense aanspraken op de Zuidpoolgebieden, zeide Hernandez: „Chili kan verklaren dat het eerbied heeft voor de Wet en het Iternationaal Hof van Justitie en heeft daarom het vertrouwen, dat de kwestie aangaande souvereiniteit van de Zuidpoolgebieden op gerechterlijke wijze opgelost zal worden".

Chili is trouwens ook van mening, dat een opheffing van de veto-macht onvermijdelijk is. Volgens Hernandez is het beslist noodzakelijk, dat het continentaal systeem gehandhaafd wordt teneinde de machine voor de internationale vrede aan de gang te houden.

Juvenal zeide, dat de Uno versterkt moet worden, doch de Amerikaanse republieken mochten het vertrouwen in een interamerikaans systeem voor vrede niet verliezen.

De economie vond een tweede rangsplaats in de rede van Hernandez. Hij zeide, dat economische samenwerking gebiedend is als een controle op de inflatie.

WAT MEXICO WIL.

Op de conferentie van Bogota pleitte de Mexicaanse minister van Buitenlandse Zaken voor een sterker Panamerikaanse eenheid in deze crisistijd van het wereldgebeuren. Hij verklaarde zich echter tegen het vormen van een regionaal blok, dat een belemmering zou betekenen voor de samenwerking met andere landen. De wereld kan men niet in stukken breken, aldus Jaime Torres Bodet. De toekomst van ons Halfrond zou gehinderd worden, indien wij ons isoleren in een bolwerk, dat slechts nominaal met de Uno verbonden zou zijn.

GEWEIGERD.

De Britse autoriteiten verwierpen de Russische eis om de Brits militaire treinen, die door de Sovjetzone rijden, te mogen inspecteren. Zij bevalen de Britse bevelhebbers van deze treinen om geen Russische soldaten tot de treinen toe te laten.

VLIEGDIENST VANUIT BERLIJN.

Generaal Lucius D. Clay, de bevelhebber van de Noordamerikaanse zone in Duitsland, maakte bekend, dat de Noordamerikanen het verkeer tussen Berlijn en hun bezettingszone in West-Duitsland zullen handhaven. Een speciale vliegtuigdienst zal ingesteld worden, die vertrekt van het Tempelhof, dat onder toezicht staat van de Noordamerikanen.

RUSSISCHE ZIENSWIJZE.

De „Pravda" schreef, dat de geallieerde raad van Toezicht in feite alreeds opgehouden heeft te bestaan als het opperste bestuursorgaan van het viervoudig gezag in Duitsland. Het artikel was geschreven door Yuri Korolhov en is de eerste Russische zienswijze sedert de nieuwe crisis in Berlijn.

NIEUWE RUSSISCHE BEPALING.

Rusland belet de doorgang aan alle Noordamerikaanse, Britse en Franse burgers, die Berlijn per trein of over de hoofdwegen verlaten of binnenkomen, indien zij zich niet bekendmaken bij de pas ingestelde legerposten van het Russische leger. Dat ging hedennacht om 12 uur in. Volgens dit bevel kunnen 25000 Noordamerikaanse, Britse en Franse soldaten en burgers Berlijn niet meer verlaten tenzij met toestemming der Russen. De Verenigde Staten van Noord-Amerika en Engeland dienden onmiddellijk een protest in.

AFSCHUWELIJK NIEUWS.

De pers van de middenpartijen en der linksen verenigden zich in hun protesten tegen het insluiten van Franco-Spanje in het Marshallplan. De bladen van de middenpartijen te Londen, Parijs, Brussel en Oslo veroordeelden de daad van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden als afschuwelijk. Beambten van de Britse regering bleven het stilzwijgen bewaren hangende de actie van de Senaat. Verantwoordelijke personen echter drukten de overtuiging uit, dat noch Engeland noch Frankrijk als de landen, die de eenheid van West-Europa voorstaan, de opneming van Franco-Spanje zullen goedkeuren.

DIEPE BEZORGDHEID.

De Italiaanse socialistische partij van de Arbeid telegrafeerde aan alle organisaties van arbeiders en alle democratische partijen in de Verenigde Staten, dat de Europese socialisten met diepe bezorgdheid menen te bemerken, dat er sprake van is fascistisch Spanje op te nemen in het Marshallplan. Het vroeg deze partijen een gezamenlijke actie te ondernemen om deze ernstige bedreiging van de Europese democratie af te wenden.

PERSMOEILIJKHEDEN.

De uitvoerende raad van de internationale organisatie der journalisten zal in Mei bijeenkomen om de klachten te onderzoeken betreffende de zuivering der journalisten in Tsjechoslowakije. Leden van de raad zeiden, dat men zich ook bezig zal houden met het voorstel van Harry Martin, de president van het Amerikaanse persgilde, om de Tsjech George Hronek te ontheffen van het secretariaat-generaal en het hoofdkwartier van de organisatie uit Praag te verplaatsen.

VLIEGTUIG KOMT EN GAAT.

Een vliegtuig van de rebellen te San José in Costa Rica wierp een kleine bom nabij het presidentiëel paleis. Er werd slechts geringe schade aangericht. Het vliegtuig vloog rakelings over de daken en wierp strooibiljetten uit over de stad. Een strooibiljet waarschuwde, dat zij zouden terugkomen en wraak zouden nemen op het feit, dat regeringstroepen met machinegeweren de woonwijken te San Isidro beschoten. Klaarblijkelijk werd het gehele luchtafweer-apparaat door de komst van het vliegtuig verrast. Bij het wegvliegen naar het Zuid-Oosten hoorde men slechts hier en daar een schot.

TREINRAMP BIJ HAIFA.

De politie te Haifa zeide, dat drie mijnen de Cairo-Haifa-express opbliezen, waarbij 24 Arabieren gedood werden en 64 gewond. Het gebeurde 25 kilometer ten Zuiden van Haifa. De mijnen, die electrisch ontploften, wierpen de locomotief uit de rails en schoof vier wagens op elkaar. De ramp geschiedde vlak bij een Brits militair kamp. Verscheidene honderden Britse soldaten, die in het tweede gedeelte van de trein zaten, ontsnapten aan de ontploffing.

OP VOET VAN OORLOG.

De Philippijnen zijn bezig om hun strijdkrachten op voet van oorlog in te richten. De secretaris van de Nationale Verdediging Ruperto Kangleon zeide, dat de Philippijnen niet neutraal kunnen blijven, indien er oorlog komt en dat zij niet zullen aarzelen zich te scharen aan de zijde van de Verenigde Staten.

IN HET HEILIG LAND.

De Arabieren beschoten te Jerusalem de Montefire-wijk met kanonnen. De Joden vielen uit weerwraak het Arabische dorpje Silwan aan, dat gelegen is op de helling van de Berg der Olijven. Bij het opgaan der zon kwamen Britse troepen ter plaatse om aan beide zijden rust te brengen. De uitgebreidheid van de gevechten is niet bekend.

GASTEN VAN PERON. ...

Vijf Mexicaanse persmensen begaven zich gisteren per vliegtuig naar Buenos Aires, waar zij de gast zijn van president Peron.

DREIGENDE STAKING IN ITALIË.

Om en om 18 April, de tijd van de verkiezing zal Italië verlamd worden door een algemene staking. Hiermede dreigt de Italiaanse algemene Confederatie van de Arbeid, die onder leiding staat der communisten en ongeveer zes millioen leden telt. Giuseppe di Vittorio, president van de confederatie, die communist is, zeide gisteren in Palermo, dat het uitvoerend comité op 8 April een staking zal uitroepen, indien de politie de vermiste Siciliaanse arbeidsleider dan nog niet gevonden heeft. De vermiste leider is Placido Rizzoto. Ongeveer drie weken geleden verdween hij van zijn kantoor. De linksen beweren, dat de rechtsen hem vermoord of weggeleid hebben. Men loofde een beloning van 500.000 lire uit, d.i. ongeveer 900 dollar voor inlichtingen of het terugvinden van de man.

Di Vittorio zeide, dat het parlement, dat op 18 April gekozen wordt, gevraagd zal worden om de toeneming van de politieke misdaden in Sicilië te onderzoeken.

DR. NEUMAN NAAR TEL AVIV.

Onder leiding van Dr. Emanuel Neuman, hoofd van de Zionistische organisatie van Amerika, vertrokken Woensdag dertig andere Zionistische leiders per vliegtuig naar Parijs. Deze Zionisten zijn op weg naar Tel Aviv, alwaar zij een spoedzitting zullen bijwonen van het actie-comité van de Zionistische wereld organisatie.

Dr. Neuman was niet zeer mededeelzaam over het doel van zijn tocht, doch de andere leden van het gezelschap verklaarden, dat de vergadering bijeengeroepen is om de Joodse staat van Palestina te vormen op het moment, dat de Britten op 15 Mei het mandaatschap neerlegden.

LA REPUBLICA ONTHULDE.

Het onder communistische invloed staande Italiaans dagblad „La Republica" publiceerde op de eerste pagina onder grote koppen een bericht volgens welk verschillende vroegere fascistische leiders betrokken zijn in een complot om een burgeroorlog te ontketenen, als middel ter voorkoming van een overwinning van het volksfront in de komende verkiezingen.

Volgens het blad steunen zowel de Britse als de Noordamerikaanse geheime diensten dit complot.

BESPREKINGEN OVER PLAN MARSHALL.

Te Frankfort zijn er formele besprekingen begonnen over de deelneming van West Duitsland aan het plan Marshall. De besprekingen worden gevoerd tussen Militaire autoriteiten uit de gemeenschappelijke Britse en Noordamerikaanse zone en de Duitsers van de regering van dit gebied. De Duitse delegatie kwam met voorstellen voor wederopbouw, waarin de import behoeften voor het jaar aanvangend 1 April, gesteld worden op een kwart millioen dollars.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	13577
2e prijs	9110
3e prijs	14123
4e prijs	13227

Nederlandse Politieke leiders wensen geen verbond der C. P. N.

„Bij de e. v. verkiezingen moeten wij de communisten verslaan," zegt prof. Romme

(Van onze correspondent).

Deze brief uit Nederland kan (helaas) aansluiten bij de vorige waarin ik u op uw vredige Antillen vertelde van de teweerstelling tegen het communisme hier. Alle kranten staan er vol van. Men hoort of leest van bijna niets anders. Het is duidelijk dat de verkiezingen die 18 April in Italië zullen worden gehouden een Europese betekenis krijgen. Nog gisteren sprak ik met een vooraanstaand notaris in Den Haag: de man zeide, dat als er in Italië maar minder dan 40% uiterst links stemde al veel gewonnen zou zijn voor de stabiliteit van West Europa. 40%! Als bijna de helft uiterst links stemt, redden we het nog wel......

En in Nederland?

Ik noemde u in mijn vorige brief al een reeks (trieste) feiten. Wéér kwam het kleine Velsen naar voren: alle fracties van de Gemeenteraad spraken zich nu uit tegen samenwerking met de Communisten, ook de Partij van de Arbeid welke als pseudo-socialistische partij een niet benijdenswaardige rol speelt nu (eens te meer) in Tsjechoslowakije gebleken is dat het communisme volgt op de paden welke het socialisme heeft plat getreden.

In het Zuidelijk Maastricht rommelt het thans eveneens. Maar wat is dat vergeleken bij Amsterdam, waarop ik in mijn vorige brief al wees! Sedert dien werd daar de rumoerigste gemeenteraadsvergadering der historie gehouden. „Gemenerd" en „Schofterig" waren de onparlementaire woorden, die door de raadszaal klonken, toen de hele raad, behalve de CPN-fractie, aan beide communistische wethouders Seegert en Polak vroeg hun zetels beschikbaar te stellen. Wethouders worden volgens de Gemeentewet voor vier jaren benoemd. De raad kan ze dus niet afzetten. Er is echter evenmin in enige wet opgetekend, dat een regering, welke niet meer op een parlementaire meerderheid steunt, heen moet gaan. Het is slechts politieke stelregel. In de gemeenteraden deed zich de moeilijkheid tot nu toe niet voor en het vraagstuk is hierover voor u zo interessant, omdat bij de nieuwe Staatsregeling het College van Algemeen Bestuur ook wel eens voor het dilemma kan komen, dat de hele Staten te kennen geven: ge hebt ons vertrouwen niet meer. Moeten ze dan heengaan? De communistische wethouders van Rotterdam en Amsterdam blijven!

Hoewel het tot nu toe traditie was dat wethouders, die het vertrouwen verloren, heengingen.

Inmiddels heeft prof. Romme in een interessant interview met het „Algemeen Handelsblad" zijn mening gezegd over de hier thans druk besproken vraag of de CPN verboden dient te worden. De meesten veronderstellen, dat bij een verbod der CPN het communisme ondergronds zou gaan werken. Nu kan men altoos nog controleren.

Prof. Romme deed zijn antwoord voorafgaan door de opmerking, dat gelukkig toch niet geheel zo is, dat de vraag naar „het recht der vrijheid om elke vrijheid te vermoorden" in Nederland eerst aan de orde is gekomen door de gebeurtenissen in Tsjechoslowakije. Hij herinnerde in dit verband aan de discussie hierover vóór de oorlog, en aan de politieke beschouwingen in de Tweede en in de Eerste Kamer ter zake gemaakt bij de behandeling van de ontwerp-begroting van 1948.

En hij ging daarop verder: „Zoals u bekend zal zijn (en uit wat ik vóór de Tsjechoslowaakse gebeurtenissen, in 1946 en 1947, in de Kamer en daarna onlangs in de Partijraad van K.V.P heb gezegd) ben ik voorstander van een verscherpt optreden tegen de communistische partij in Nederland.

Voor dit ogenblik lijkt mij een verbod dier partij minder gewenst. Beter komt het mij vóór, de gelegenheid der naderende verkiezingen aan te grijpen om haar te verslaan, opdat zowel binnen als buiten onze grenzen met niet te verloochenen duidelijkheid blijke, dat het communisme bij ons op de terugtocht is.

Op zich zelf is het weren van communisten uit de Kamers en andere vertegenwoordigende lichamen volgens prof. Romme gerechtvaardigd. De grondwettelijke vrijheden zijn rechten van iedere mens — maar de handhaving van een democratische bestuurs- en rechtsorde is van algemeen rijksbelang. Dit belang behoort te worden beschermd tegen een uitoefening der grondwettelijke vrijheden, welke gericht is op de vermoording er van voor ons allemaal.

„Daarom kan naar mijn mening", aldus prof. Romme, „in beginsel alleen het tegendeel van rechtsbezwaar worden gemaakt tegen een orde van zaken, waarbij communisten uit de vertegenwoordigende lichamen worden geweerd.

Naar mijn oordeel is het een vraag van politiek beleid, of op een bepaald ogenblik al dan niet tot het weren van communisten uit de Kamers en andere vertegenwoordigende lichamen wordt overgegaan. Maar het voeren van dit politieke beleid mag niet in de rechtsorde hinderpalen ontmoeten. De rechtsorde behoort derhalve zodanig te wezen, dat het meerbedoeld weren kan geschieden."

Dit wat de KVP-leider prof. Romme meent. Het blijkt, dat ook de AR-leider Jan Schouten geen verbod der CPN nodig acht. De heer Schouten is blijkens zijn publicatie van oordeel, dat de hoofdstrijd tegen het communisme en de Communistische Partij door het volk moet worden gestreden

Recht tot het Hart

Het gezond verstand van de massa is een slechte rechter, wanneer het gaat om grote dingen.

en in het volksleven plaats hebben. Een „eenheidsfront" — hier niet in organisatorische zin te verstaan — tegen het communisme heeft waarde, maar daarmede kan niet worden volstaan. Het communisme moet principieel en practisch worden bestreden.

Principieel, door in het licht te stellen, dat het opkomt uit de negatie van God en Zijn wet, uit de verdoezeling der consequent revolutionnaire idee, dat bij toepassing van het communistische systeem het leven één geweldige gevangenis wordt, en alle wezenlijke levenswaarden aan een proces van verwording en ontbinding worden overgegeven.

Practisch, door niet samen te werken met officiële of officieuze organen der Communistische Partij en deze partij te isoleren, zó dat de mogelijkheid van infiltratie en penetratie harerzijds tot de geringste proportie wordt teruggebracht. In dit verband wees de heer Schouten hem ook in 1946, toen de zaak aan de orde kwam, het standpunt is ingenomen, dat niet moest worden medegewerkt, aan de verkiezing van communisten tot gedeputeerde of wethouder.

In een verbod van de Communistische Partij, ziet de heer Schouten in de huidige verhoudingen noch principieel noch practisch heil. Haar ideeën zouden werkzaam blijven, wellicht daardoor hier en daar aan invloed winnen. Zij zou door een verbod niet verdwijnen, maar een ondergrondse partij worden.

De overheid heeft te waken voor de veiligheid van de staat. Aan haar is de zorg voor de handhaving van de openbare orde en van de goede zeden. Beleidvolle en besliste toepassing van de daaromtrent geldende regelen is eis. Vooral heeft de overheid er voor te zorgen, dat zij staat kan maken op haar organen en machtsmiddelen. Verscherpt toezicht en versterking van de waarborgen schijnen geboden.

Waar de heer Schouten op aandringt, is inmiddels geschied. Overal is men hier bezig het politie-apparaat te verscherpen.

De andere protestants-christelijke leider, de CH-fractievoorzitter H. W. Tilanus meent dat de gebeurtenissen in Oost-Europa en de daarmede sympathiserende reacties in communistische kringen en pers in Nederland nopen tot een verscherpt optreden tegen de C.P.N. De jaren van vóór 1940 (N.S.B.) hebben wat geleerd!

Ook hij acht een verbod van de Communistische Partij vooralsnog niet gewenst. Het Nederlandse volksleven is geestelijk fit en gezond genoeg om zelf te reageren. Een verbod zou aanleiding kunnen geven tot oprichting bijv. van een „Welvaartspartij" of iets dergelijks!

Met belangstelling en naar hij gelooft met vertrouwen kan worden afgewacht hoe de Nederlandse kiezers en kiezeressen op het huidige gebeuren reageren.

Een rechtsgrond voor het weren van communisten uit de openbare lichamen ware te vinden in het algemeen belang, meent de heer Tilanus. Vooralsnog ware een afwachtende houding aan te nemen en de uitslag van de naderende verkiezingen af te wachten.

Verscherping van enkele wettelijke bepalingen vindt de CH-leider wel gewenst. Gedacht wordt ook aan enkele voorstellen van de commissie tot herziening van de grondwet (1936), die toen niet zijn aanvaard. De strafwet biedt overigens ruimte voor scherper optreden dan thans geschiedt.

CURAÇAO

HET J.P.F. TERRAS EN POLITIEKE VERGADERINGEN.

Van het bestuur van de J.P.F. ontvingen wij een mededeling, dat het door ons gepubliceerd bericht onder bovenstaand hoofd, niet geheel juist is. De beslissing over dit onderwerp zal worden genomen op de Algemene ledenvergadering, te houden op 11 April a.s. De vorm waarin deze aangelegenheid zal worden voorgelegd, moet nog door ons worden vastgesteld, aldus het J.P.F.-bestuur.

„DE PASSAAT" OVER BELANGRIJKE CURAÇAOSE FIGUREN.

De redactie van „De Passaat" wijdt in haar April editie een sympathiek memoriam artikel aan het verscheiden van de Apostolisch Vicaris van Curaçao, Mgr. P. I. Verriet en betuigt de geestelijkheid en gelovigen haar innige deelneming.

Aan de heengaande directeur, Ir. J. Noorduyn wordt een groot artikelgewijd.

Voorts kunnen we lezen de grote plaats, welke de heer Noorduyn heeft ingenomen in de harten van zijn mensen en ook onder de sportmensen. In de „Kleine Passaat" lezen we tenminste verzuchtingen van alle beoefenaren van allerlei takken van sport en de redactie van de „Amigoe" kan het volkomen met Dingemans eens zijn, wanneer die in de Passaat zegt, dat het een fijne baas was, die we zullen missen.

Aan de nieuwe directeur, de heer ir. J. L. van Krimpen wordt een hartelijk welkom toegeroepen. Moge onder zijn deskundige leiding beide maatschappijen op Curaçao groeien en bloeien tot heil van de talloze werknemers in het algemeen en Curaçao in het bijzonder.

AFSCHEID VAN IR. NOORDUYN.

Toen, dat is niet honderd jaren geleden. Zover gaat onze herinnering, zelfs bij overlevering, niet. Maar ze reikt wel terug naar dien tijd, toen ir. Noorduyn naar Curaçao trok om later de leiding van dit bedrijf op zich te nemen. Nu is de tijd van gaan aangebroken. Ir. Noorduyn, rusteloos werker en vriend van zijn werknemers, gaat genieten van een welverdiende rust. Inderdaad, vriend van zijn werknemers en in het bijzonder van de Curaçaose werkgemeenschap. Iedereen, ook hij, die in geenerlei betrekking staat tot de C.P.I.M. of C.S.M., zal moeilijk anders kunnen zeggen. Ir. Noorduyn was naast hoogste chef tevens iemand met een warm sociaal kloppend hart. Als geen ander had hij een open oog voor de noden van alle werknemers.

Talrijk zijn de getroffen maatregelen op sociaal en economisch terrein. Trouwens, Ir. Noorduyn is met hechte banden gebonden aan zijn bedrijf, dat hij heeft opgebouwd tot wat het nu geworden is. En de welvaart van ons eiland, hield dit niet gelijke tred met dit bedrijf?

Dat de C.P.I.M. een zo grote vlucht heeft genomen, is mogelijk geworden door het grote plichtsbesef van alle werkers, van hoog tot laag en allen geinspireerd door het lichtende voorbeeld van hun sympathieke directeur.

Bij het defilé is duidelijk geworden, welk een voorname plaats Ir. Noorduyn in aller harten heeft ingenomen. En allen, zonder onderscheid van geloof, ras, nationaliteit of politieke gezindheid demonstreerden hun aanhankelijkheid aan Ir. Noorduyn.

Het moeten voor hem en zijn vrouw wel onvergetelijke momenten geweest zijn!

Voorwaar, het besluit om een van onze nieuwste verkeerswegen te noemen naar de heengaande directeur, is er een geweest, die ons allen met vreugde vervult.

Curaçao, waar Ir. Noorduyn zijn beste krachten heeft gegeven voor derzelver bloeie en welvaart, ziet in de heengaande directeur een waar vriend van het Curaçaose volk heengaan.

Ook het Katholieke bevolkingsdeel heeft in Ir. Noorduyn een edel mens gevonden.

Wij mogen dan ook besluiten met de oprecht gemeende wens, dat het de familie Noorduyn nog vele jaren gegeven mag zijn een welverdiende rust te genieten. Een rust, die in overeenstemming is met de zo actieve persoonlijkheden, die de heer en mevrouw Noorduyn zijn.

GEZONDHEIDSTOESTAND H.M. DE KONINGIN.

H.M. Koningin Wilhelmina is door Haar dokters geadviseerd nog zoveel mogelijk rust te houden. Zij kan Haar werk nog niet ten volle hervatten. Alleen de meest urgente regeringszaken worden nog door H.M. de Koningin behandeld.

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielening 98⅝; Koninklijke 356¼; Philips 291¼; AKU 187⅝; Scheepvaartunie 197½; H.V.A. 267½; Delimy 229¼; Amsterdamrubber 200½; Unilever 323¾.

Er heerste een sterk gedrukte stemming, geringe handel in fondsen, met daarentegen grote omzetten in claims van Philips.

TERMIJNHANDEL.

De Regering en haar „instanties" zijn in de laatste tijd verzot geworden op de uitdrukking op **korte termijn.** De Regering zal op korte termijn voorstellen indienen; zij zal op korte termijn de nodige maatregelen inzake de wederopbouw treffen; stappen op korte termijn zijn in voorbereiding; nadere bijzonderheden zullen op korte termijn worden bekend gemaakt; de afdeling zal op korte termijn hierin voorzien; „een duidelijk antwoord op korte termijn is alleen gevraagd", aldus Ameta, „opdat er een eind kome aan de heersende onzekerheid"; „Aneta verwacht op korte termijn ook de aanwijzing van een derde lid".

De goede Nederlandse woorden **binnenkort** of **spoedig** deugen blijkbaar niet meer, alles gebeurt nu op korte termijn. De uitdrukking is niet alleen bijwoord, ze wordt ook bijvoeglijk gebruikt achter het zelfstandig naamwoord een antwoord op korte termijn; een beslissing op korte termijn. Nog één stap en in plaats van een spoedige beslissing krijgen we een korte termijn-beslissing. Over een paar jaar wordt bespoedigen wellicht vervangen door korttermijnen.

Waarom doet men dit? Zijn binnenkort, spoedig of snel te nauwkeurig? Op korte termijn zegt niets. In de practijk is het maar al te vaak gelijk aan op lange termijn, of een euphemisme voor nooit met St. Juttemis: als de kalveren op het ijs dansen; ad calendas Graecas.

Hongerig Parijs schaart zich om het embleem van de bloemkool en de ossekop

„Hallen" blijven in de stad!

..Eerbied voor de ongeschreven wet. ..

Van tijd tot tijd laten zich stemmen horen, om de „Hallen" van het centrum van Parijs naar de rand van de stad te verleggen. Zo ook nu weer. Men vindt de bouwsels lelijk, het geharrewar er omheen fnuikend voor het snelverkeer en de hele bedoening met al dat varkensbloed en die bergen groente-afval verre van aesthetisch. Maar zoals het altijd gegaan is, vond men weer zoveel voor de hand liggende argumenten, om de Hallen vlak bij huis te houden, dat de vijanden der centrale markthallen hun offensief voor de zoveelste maal hebben laten rusten. Waar zou men vlak na een oorlog het bouwmateriaal vandaan moeten halen en wie zou het in zijn hoofd halen in een of andere voorstad zijn inkopen te doen, nadat Parijs zich al sinds de Middeleeuwen in het hart van de stad van proviand voorzag?

De „Hallen" blijven voorlopig dus nog waar ze zijn, binnen het directe bereik van de Parijzenaar en van de toerist, in een buurt, die in haar wapen, naast een bloemkool en 'n ossekop, heel wat voornamere emblemen zou kunnen dragen, want in hetzelfde „Quartier" liggen het Palais Royal, de Bibliothèque Nationale en het Théâtre Français, aldus 'De Volkskrant'.

Boete.

Het aantal kaarsen, dat in deze kerk brandt, is altijd indrukwekkend. Beweerd wordt, dat zij afkomstig zijn van de boeren, die middels tien francs kaarsengeld vergiffenis hopen te erlangen voor de biljetten van duizend, die zij dagelijks al prijsopdrijvend wederrechtelijk op de Hallen verdienen. Doch dit zijn boosaardige geruchten. Zij worden er voor de Madonna ontstoken door arme handen, die iedere dag opnieuw over het glibberige asfalt consumabele afval tot een gratis maal bijeenzamelen. Hun vlakkerende vlammen vertolken de dankbaarheid van de Parijse schooiers jegens de Voorzienigheid, die, het moderne politie-apparaat ten spijt, op het rumoerige domein der Hallen een ongeschreven wet liet voortbestaan, dat alles, wat er met de Parijse bodem in aanraking komt, eigendom van de vinder wordt. Zo sukkelen 's ochtends in de vroegte achter iedere wagen, die volbeladen aanrolt, Parijzenaars, die op een kosteloos menu azen. Geen voerman zal omkijken, als er een paar stuks witte kool of 'n halve centenaar aardappelen over het asfalt bolderen. De oude wet der Hallen, misschien wel uit de Talmoed afkomstig, verbiedt dat. Achter de kar wordt gebukt en gegraaid en de buit verdwijnt in grote vieze zakken. Men beweert, dat honderden Parijse gezinnen, dank zij de Hallen, tweemaal per dag voor goed voorziene tafels zitten, zonder dat het huishoudgeld wordt aangesproken. Men kan echter ook overdrijven. Deze week greep de sterke arm een man in zijn kraag, die in de buurt van de Hallen op zijn dooie gemak konijnen voor 300 francs per stuk stond te verkopen. De politie vond dat bedenkelijk goedkoop en ten burele bleek de man een vurige dief te zijn, die ergens uit de overvloed een mand vol wild had weggekaapt. Nog op weg naar de cel protesteerde hij tegen dit politioneel wanbegrip: gelden de oude wetten dan niet meer? Jawel, dat geldt voor kleingoed, zei de begeleidende agent, maar hele manden met konijnen... maak het nou even!

Een schouwspel.

Het is intussen niet alleen de romantiek van deze voedselrapers, die toeristen en flanerende Parijzenaars naar de Hallenbuurt lokt. Heel de commercie, die zich daar tussen 3 uur 's morgens en 2 uur in de namiddag afspeelt, is spectaculair. Nauwelijks is de laatste Métro in de remise gestald, of Parijs begint bovengronds woelig te worden. Van de voorsteden en de verre provincies uit suizen de vehikels door het donker de stad binnen, allemaal in de richting van het eerste arrondissement, waar de witte verkeersknuppels niet tegen het geharrewar opgewassen zijn. Zijn de producten gelost — groente, eieren en vlees voor hongerig, gevogelte, kaas en wild voor gastronmisch en bloemen voor galant en verliefd Parijs — dan trekken de plattelanders zich in café's rondom de Hallen terug. Zij dragen allemaal kostelijke, zelfs smakelijke namen, deze etablissemten: „Le chien qui fume" (In de rokende hond), „Le beau nègre", (In de mooie neger), „l'Escargot d'or" (In de gulden slak) of „Le pied de cochon" (In de varkenskluif). Ondertussen springen de kinderen er over de glibberige straten achter de kikkers aan, die uit karren met verse sla een heenkomen in de Parijse riolen zoeken. Per dag komen duizenden van deze verstekelingen met de sla mee, maar niet alle bereik helaas het Nirwana der riolen, want de katten van de Hallen liggen op de loer en trekken zich na gelukte vangst met twee uit hun bek spartelende kikkerpoten in een duistere hoek terug. Tussen dit gewemel van karren, kinderen, kikkers en katten arriveren de eerste kopers. Het hele Parijse alfabet defileert in de vroege morgen langs de Hallen,, van de avonturier tot aan de ziekenzuster. Met in iedere hand een boodschappentas sukkelt 'n nonnetje achter een omgebouwde kinderwagen aan. „Ik zorg nu al 32 jaar lang voor het dessert van mijn patiënten. Vanavond voor ieder een appelflap!" De dikke patates-frites-vrouwen op de trottoirs, die hebben voor deze pittoreske bedrijvigheid geen oog meer. Zij zetelen hier al eeuwen. En slaat de olie-walm haar op de keel, dan gaan ze haar zwaar bestaan in de naastbijzijnde „bistrot" met grote glazen witte wijn ondersteunen, net als haar mannelijke tegenhangers, de „fort des Halles". Deze kerels, die op hun gezwollen nekken de ene halve koe na de andere opladen, verliezen al hun schrikwekkendheid, zodra zij in de „Varkenskluif" hun geweldige lichamen drenken. Hoe teder zetten zij het lege glas neer en hoe minzaam vragen ze om een tweede „canon de blanc". Aan die vermaarde toonbanken, die per etmaal maar een paar uur rust kennen, hangen naar gewicht en prestatie de zwaarste jongens van Parijs. Gaan hun krachten, door jaren en wijnen op de proef gesteld, verminderen, dan zakken ze geleidelijk van het sjouwen van halve paarden naar lichter werk af. Hun levensavond besluiten ze met op hun rug het lichtste gewas, dat op de Hallen wordt aangevoerd: een baal knoflook, waaronder iets anders zou bezwijken.

BLOEMENVLOOTDAG.

Tezelfdertijd, nl. van 25 Maart tot en met 6 April, heeft te Amsterdam het Internationale Fleurop Congres plaats, waaraan een honderdtal buitenlandse bloemisten zal deelnemen. Op de sluitingsdag, 6 April, zullen de deelnemers aan dit congres in de namiddag een bezoek aan Schiphol brengen. Als onderdeel van het tulpenfeest en naar aanleiding van dit bezoek heeft de K.L.M., eveneens in samenwerking met het Centraal Bloembollen Comité een „Bloemenvlootdag" op Schiphol georganiseerd. Meer dan 25 vliegtuigen, welke die dag naar alle delen der wereld vertrekken, zullen van binnen in ware vliegende bloemenmanden worden omgetoverd, terwijl bovendien de restaurants en wachtkamers van Schiphol met narcissen zullen worden versierd. Het aantal hiervoor benodigde narcissen schat men op 35.000.

Ten slotte zullen die dag aan ca. 800 aankomende of vertrekkende passagiers op Schiphol en zelfs in New York, Montevideo, Johannesburg en Batavia een bouquet verse tulpen worden aangeboden.

Ongetwijfeld zal deze actie de Hollandse bloembol in het buitenland nog meer bekendheid geven. Nederlands Politie leiders wensen geen verbod der CPN.

ONTMASKERD

DOOR

SYDNEY HORLER

HOOFDSTUK I.

DE MAN DIE FLOOT.

1.

Een stukje steenkool viel op de haardplaat. De stilte was verbroken.

De man, die de belangen behartigde van Amerika bij het Engelse Hof, ging voorover leunen in zijn fauteuil.

„Ik achtte mij verplicht, U persoonlijk over deze aangelegenheid te komen spreken, Sir Brian. Ik behoef U niet te zeggen, hoeveel gewicht wij op het Gezantschap aan deze zaak hechten. Zolang hij hier blijft, weten wij niet, waar wij ons aan te houden hebben. Ik zou graag willen weten, wat Uw plannen zijn."

Sir Brian Fordinghame, de Chef van de Engelse Geheime Inlichtingsdienst, knikte. Hij begreep waar het om ging. De jongeman, waarover zij het hadden, was inderdaad het meest geschikte werktuig, dat er voor de hem opgedragen taak te vinden was; maar juist door zijn grote bekwaamheid, veroorzaakte hij op dat ogenblik degenen, wier plicht het was, zijn veiligheid te waarborgen, meer zorg dan enig ander sterveling.

„Hij heeft onze eigen inlichtingsdienst al heel wat last bezorgd", mopperde de Gezant; „tweemaal hebben zij hem op het Vasteland met veel moeite weten te redden, en nu hij hier is......" Het einde van de zin was een zacht gekreun, en de spreker wierp met een hopeloos gebaar zijn sigaar in de haard.

„Neemt U mij niet kwalijk, dat ik me met Uw zaken bemoei, Sir Brian", hernam hij, na enige tijd te hebben zitten nadenken, „maar, als ik mij niet vergis, zijn er op het ogenblik in Engeland geheime machten aan het werk, wier omvang niet te onderschatten is."

De Chef van de Geheime Inlichtingsdienst trommelde met zijn vinger op de tafelrand.

„Onder ons gezegd en gezwegen, zou het mij niet verwonderen, als gij gelijk hadt, mijn waarde Mr. Wilton", luidde het politieke antwoord.

„Geheime machten, wier omvang niet te onderschatten is" herhaalde de Amerikaanse Gezant met stemverheffing. De onverstoorbare kalmte van de ander irriteerde hem. De stroom van in codeschrift gestelde kabeltelegrammen, die de laatste dagen bij hem binnen was gekomen, had hem in een toestand van zenuwachtige spanning gebracht; „en in verband daarmee acht ik het mijn plicht, U te vragen, welke maatregelen U van plan bent te nemen wat betreft de persoonlijke veiligheid van Philip Van Loan gedurende de tijd, dat hij hier te lande vertoeft."

De Chef trok een la open van zijn lessenaar en nam er een foto uit, die hij zijn bezoeker overhandigde.

Mr. Robert William Wilton keek ernaar en liet een uitroep van verbazing horen.

„Wat......?", begon hij.

„Juist", viel Sir Brian hem in de rede, terwijl er een glimlach verscheen op zijn anders meestal strakke gezicht. „Dat is niet van Loan, hoewel U op het eerste gezicht dacht, dat hij het wel was. Dat......" Hij stond op en ging naar de deur, waarvan hij de sleutel in het slot omdraaide, alvorens weer plaats te nemen.

Een half uur later verliet de Amerikaanse Gezant het gebouw. Op zijn gezicht lag nu geen bezorgdheid meer te lezen en toen hij Whitehall binnenging, glimlachte hij.

— — — — — — — — — — — — — —

Het strijkje speelde een der nieuwste cabaretnummertjes, toen Jimmy Stevenson die avond de „Rosy Dawn" nachtclub binnenstapte. Zachtjes neuriëde hij het refrein mee, want hij was in een bijzonder goed humeur.

Wanneer men Jimmy Stevenson voor het eerst ontmoette, zou men gemakkelijk de indruk kunnen krijgen, dat het een zeer geschikt man was om mee op jacht te gaan op grof wild. En inderdaad, dan had men de plank niet ver mis. Gedurende de laatste twee van zijn zeven-en-twintig levensjaren had Stevenson zich voortdurend bezig gehouden met de jacht op grof wild. Dat dit uit mensen bestond en niet uit wilde beesten had de jacht zelf niet minder gevaarlijk gemaakt, noch er de sportattractie aan ontnomen.

Toen Stevenson bijna de hele zaal rond was gewandeld, zag hij een bijzonder aardig meisje. Wat Jimmy zelf betrof, al terstond bij de eerste oogopslag was hij ervan overtuigd, dat hij zijn hele leven lang nog nooit een meisje ontmoet had zoals zij. Zij was voor hem een vreemde, eigenaardige, om niet te zeggen zonderlinge openbaring. Hij mocht dan al ongevoelig zijn voor alle mogelijke soorten aangename verrassingen, nu ontroerde hij toch.

Van achter een der pilaren waagde hij er nog een oogje aan En toen begon het mannelijke hart van Jimmy Stevenson plotseling sneller te kloppen. Haar blik had de zijne ontmoet en haar lippen plooiden zich tot een glimlach.

Bij haar tafeltje gekomen, maakte Stevenson een buiging en nam tegenover haar plaats.

„Op de Rosy Dawn ontmoet men al zijn vrienden", zei hij, „dat is het, wat deze club zo aantrekkelijk maakt."

Hij deed zijn best, zijn stem zo kalm mogelijk te doen klinken, hetgeen evenwel niet zo heel gemakkelijk was.

De eerste woorden van het meisje waren karakteristiek, vond hij.

„Ik wil tegenover U eerlijk zijn" zei ze. „Ik verveelde me — ik kon wel huilen — en ik kende geen sterveling......"

„Maar......?", antwoordde hij.

„Ik weet, wat U zeggen wilt. U wilt zeggen, dat een meisje zich in een gelegenheid als deze niet alleen behoort te vertonenen......"

De muziek had weer ingezet.

„Heeft U zin om te dansen?" vroeg hij.

Onmiddellijk stond zij op en reikte hem haar handen, die hij had zitten bewonderen.

Ze danste schitterend, en haar hele gezichtje straalde, toen zij weer gingen zitten. De uitdrukking van ontevredenheid was verdwenen.

„Ik behoef U nauwelijks te zeggen, dat ik het hele jaar nog niet zo prettig gedanst heb", zei Stevenson, een voorbijgaande kellner wenkend.

„Ik vrees, Mr......."

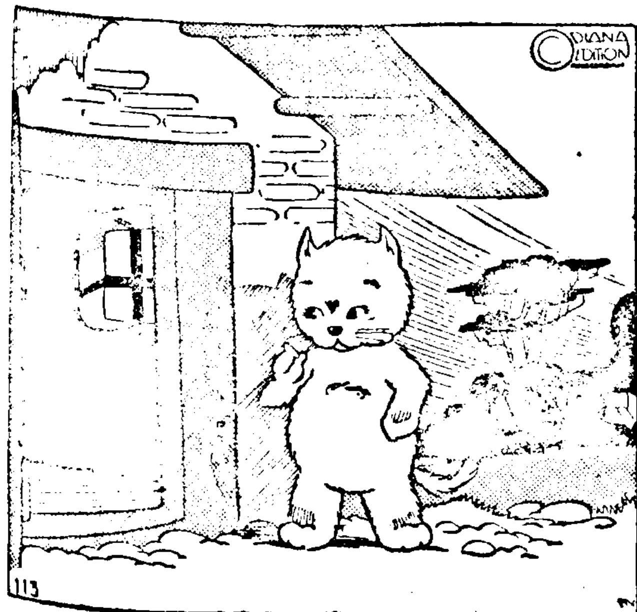
„Stevenson is mijn naam", vulde hij aan; „James — in de wandeling ‚Jimmy."

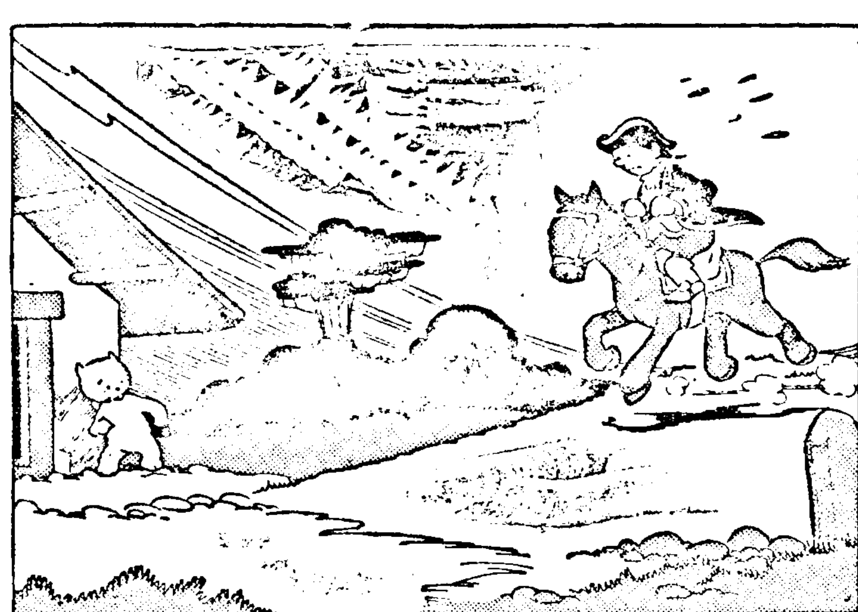
„Ik vrees, Mr. Stevenson, dat ik niet zo'n prettige avond zal hebben als ik gehoopt had. Zeker, we hebben heerlijk gedanst, maar......"

„Maar......?"

(Wordt vervolgd).

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

TOM POES EN DE DRAKENBURCHT.

Het was op een mooie morgen, vroeg in de ochtend en Tom Poes was bijtijds opgestaan om iets prettigs te gaan doen. Maar toen hij eenmaal buiten stond kon hij niet verzinnen wat en daarom verveelde hij zich een beetje. Hij liep wat heen en weer voor de deur van zijn huisje en kauwde op een grassprietje en dacht er over na, hoe prettig het zou zijn, wanneer er nu iets gebeurde. En toen ineens, hoorde hij in de verte hoefgetrappel. Even later kwam er een ruiter de heuvel over galopperen; een deftige ruiter was het, met een steek op zijn hoofd en een jas aan, die met goudgalon was afgezet.

— Tjonge, dacht Tom Poes. — Dat is geen gewoon iemand! Waar zou die naar toe moeten? Ik' wou, dat hij hierheen kwam...... wacht es...... Hij' komt hierheen!

— Kunt u ook zeggen waar Tom Poes woont? vroeg hij, terwijl hij met een buiging zijn hoed afnam.

— Ja zeker, — zei Tom Poes, — die woont hier. Ik ben het, ziet u!—

— Ach dat treft! — zei de vreemdeling. — Sta me toe, dat ik afstijg en bij U binnentreed. Ik heb een dringende boodschap voor u; of liever gezegd een dringend verzoek aan u!

„De Vliegende Hollander"

Legende of werkelijkheid?

Maar de K. L. M. heeft ze nog!

Arie Claessen op zijn praatstoel.

„Zoo waor as ik hier zit, m'neer, ik heb het gezien, dat ellendige schip. En al is 't dan 'n vijftig jaor geleeje, ik kan je ervan vertellen, of 't gisteren gebeurd was."

Ik wist wat van me verwacht werd en greep naar mijn sigarenkoker. Als Arie een verhaal achter de kiezen had, dan moest er tabak bij. Daar ging mijn laatste Karel I, ik keek 'm met weemoed na. Arie's oude zeemansmes hakte hem netjes in drie stukken; het grootste verdween meteen achter zijn bruine tandstompjes, de beide anderen werden zo lang bewaard onder zijn donkerwitte zeemanspet.

Hij is al een paar jaar dood, maar nu ik dit schrijf, zie ik hem weer tegenover mij zitten, alsof ik hem nog gisteren gesproken had. Onze kennismaking was even curieus als de man zelf. Ik geloof, dat het in de zomer van '35 was, toen ik tegen hem opbotste op de hoek van zo'n smoezelig straatje in Rotterdams havenbuurt. „Die aanvaoring kost je 'n sigaor", zei Arie Claessen: ik deed er nog een borrel bij en de vriendschap was in dubbele zin beklonken.

Het was bij die gelegenheid dat hij mij het eerste van die merkwaardige verhalen uit zijn zeemansloopbaan opdiste.

Hij vertelde ze grotendeels voor zijn eigen genoegen; ik denk, om de trage eentonigheid van het leven in het tehuis voor gepensioneerde zeelieden wat te breken. Dat verhaal over de vliegende Hollander deed hij me bij een der volgende ontmoetingen, die ik altijd in hetzelfde kroegje met hem had, waar ik hem het eerst fuifde op een „oorlam" en dat de schone naam droeg van „Nelly's Bar".

Dikwijls heb ik, als ik zo tegenover hem zat, de rimpels van zijn tanig gezicht trachten te tellen. Ik ben er nooit uitgekomen; wind en zout water hadden ze ontelbaar gemaakt. Twee boven zijn neus werden dieper, als je zei, dat je hem niet geloofde; de enige remedie was dan het offer van alweer een Karel I. Bovendien werkte tabak bij Arie als sterke stimulans; dat wil zeggen dát de verhalen nog spannender werden, als de mond, waaruit zij kwamen, gelooid was met nicotine......

Het was in de Golf van Biskaje......

Op 24 November 1874 was Arie uitgevaren voor die gedenkwaardige reis. Het fregat, waarop hij toen als 19-jarig matroos diende, geraakte in de Golf van Biskaje in een hevige storm. Tegen de avond werd het nog erger, zodat de „ouwe" bevel gaf, alle zeilen te reven.

Zo dobberde de „Annemarie" rond, toen 's nachts de hel pas goed losbrak. Het was haast geen doen; in de kajuiten en het ruim werd alles kris-kras door elkaar geslingerd: „Het was net een poppekast op het eind van de voorstelling", zei Arie. En wat aan dek niet driedubbel was vastgesjord, ging onherroepelijk over boord. Toen katte het anker. Arie en de lichtmatroos Joris Berg werden opgetrommeld om het weer vast te zetten. Bukkend voor de zwarte stortzeeën, haast kruipend, kwamen ze tenslotte op het voorschip, waar het hondenkarweitje wachtte.

En even daarna gebeurde het. De storm zakte net wat af, toen Berg riep: „Bakboord vooruit, schip!" Ja, daar zeilde het. En het merkwaardigste was, dat de schuit ondanks de storm en de dichte duisternis duidelijk zichtbaar was.

Waarom, dat kon Arie me niet verklaren. Het schip was van een makelij, die al een eeuw of twee niet meer op zee gezien werd: het type Oostinjevaarder uit de Compagniestijd. Het voer met volle zeilen voor de storm en was in een ogenblik de dobberende „Annemarie" voorbij.

Toch hadden de beide matrozen tijd gehad, om te zien, dat de romp bloedrood geschilderd was en zich niemand aan dek bevond.

Neen, toch wel iemand: op de kampanje stond een eenzame figuur, een lange zwarte kerel, die met één hand de roerpen omklemde.

Nadat het fantoom verdwenen was, keken de mannen elkaar een ogenblik aan. Ze zeiden niets, maar dachten hetzelfde. Arie moest een nieuwe tros touw halen en toen kwam die stortzee. De stortzee, die hemzelf tegen de verschansing sloeg en Joris Berg meenam. Niemand heeft er iets van gehoord of gezien, maar toen het water was weggespoeld, was het dek leeg.

Ze hebben het z'n ouwetje en z'n meisje thuis, de volgende dag geschreven. Maar wat de maats nog weken en maanden daarna onder elkaar bespraken, hebben ze niet geschreven. Dat Joris Berg stierf, omdat hij het was, die de Vliegende Hollander het eerst gezien had. En dat Claessen als door een wonder hetzelfde lot was ontgaan. Misschien, omdat hij, toen hij het schip zag, een kruis had geslagen.

De ongeluksreis van Joost van der Decken.

Sommigen zeggen, dat het omstreeks 1650 geweest moet zijn, anderen noemen een later jaartal. Het is in de eeuw, waarin de Nederlandse schepen de vrachtvaarders van Europa genoemd worden.

Op de rede van Terneuzen wordt op Goede Vrijdag een schip zeilklaar gemaakt. Aan de wal staan familieleden van de opvarenden; kerkgangers, in hun deftige zwart-lakense kledij, waarbij de witte kanten kragen fel afsteken, blijven even staan kijken en lopen dan hoofdschuddend weer door. Iedereen weet toch, dat een vaart, die op een kerkelijke feestdag wordt aangevangen, nooit Gods zegen kan hebben.

Er steekt een kleine barkas van wal; achterin zit de schipper van de Oostinjevaarder, die daarginds ligt, een rijzige veertiger, wiens haar en korte snor even zwart zijn als de poedel, die hem onafscheidelijk vergezelt. De maats aan boord hebben het niet erg op " 't zwarte kreng" en evenmin is schipper Joost van der Decken zeer populair.

Hij staat bekend als wreed en eigenzinnig. Toch monsteren er altijd weer veel matrozen bij hem, omdat hij uitzonderlijk hoge gages betaalt. Want zijn schip is het snelste van de Oostinjevloot; de Hoogmogende Heren Zeventien betalen Van der Decken goed voor zijn snelle reizen naar de Oost en terug.

Daar worden de zeilen gehesen; het lijkt wel, of het slanke schip tweemaal zoveel zeil voert als de andere schepen, die ook meestal kleiner zijn. Het is te zien, dat een geoefende hand het uit de haven stuurt; in korte tijd kunnen zij, die het nastaren, het niet meer zien.

Op deze reis is het echter niet best gelopen. Tegenslag en nog eens tegenslag. Het begon al met mist in het Kanaal, waardoor slechts heel langzaam gezeild kon worden en zo ging het door, al die weken, al die maanden lang.

Een drie weken nadat men de Azoren gepasseerd was, brak de gevreesde scheurbuik uit, en voordat men aan de Goudkust verse victualiën had kunnen inslaan, waren vijf van de maats bezweken.

Aan het eind van de herfst nadert Van der Deckens schip Afrika's Zuidkust. In bar slecht weer zeilt men moeizaam naar het punt, waar de Zuidelijke koers in een Oostelijke veranderd zal worden.

Stormen, ja orkanen woeden om de Kaap, die juist daarom door de oude Portugezen, die haar het eerst bereikten, Cabo Tormentoso, Stormkaap, werd genoemd.

Later veranderde de Spaanse koning die naam in „Kaap de Goede Hoop", omdat men, toen zij bereikt was, goede hoop had ook de verdere zeeweg naar Indië te vinden. Die wás ook gevonden.

Steeds heviger wordt de storm zelfs laverende kan men de Kaap niet ronden. Inktzwarte luchten komen voorspellen, dat het er vooreerst niet beter op zal worden: de avond valt.

Doodmoe van het gesjor aan touwen en zeilen, onder aanhoudende stortzeeën en stormvlagen, smeekt het volk den schipper, zeil te minderen en te keren. Van der Decken denkt er niet aan: „Zet alle zeilen bij: we zullen er door!"

Het is onmogelijk, dat kan een kind zien. De schipper is verblind en halsstarrig. Het scheepsvolk gaat morren, komt op de grens van muiterij. Onder aanvoering van den stuurman gaan de maats nogmaals naar den schipper: „Schipper, dit is geen eerlijk zeemanswerk. Dit is geen Christenwerk. God wil, dat wij terugkeren".

Van der Decken ontsteekt in laaienden toorn. Hij grijpt den stuurman beet en voordat iemand weet, wat er gebeurt, heeft hij hem over de verschansing gesmeten. Boven het geweld van wind en golven uit klinkt zijn stem: „Zo zal het ieder vergaan, die zich tegen mijn wil verzet".

Maar plots staan daar allen verstard: Het zwerk breekt op één plaats en daar verschijnt een lichtend sterrenkruis. Enkelen zinken op de knieën.

Schipper Van der Decken is echter door het dolle heen, hij trekt zijn pistool en wil op het Kruis schieten... Zijn rechterhand valt verlamd neer en met een slag valt het pistool op het dek. Dan roept hij stampvoetend, terwijl zijn linkerhand de roerpen gegrepen heeft: „Wij reven geen zeil, wij keren niet, al zou ik hier moeten varen tot de jongste dag!"

Blauwwit worden schip en opvarenden verlicht door het hemelvuur en als de ontstel'end snel volgende krakende donderslag is verstorven, klinkt een stem uit de hemel: „Joost van der Decken, zo zult gij!"

Sinds die vreselijke nacht vaart de „Vliegende Hollander" zonder rustpoos tussen Terneuzen en de Kaap en steeds moet hij terug om het opnieuw te proberen.

Heeft Van der Decken inderdaad geleefd?

Is het verhaal van den Vliegenden Hollander slechts een legende, of berust het op historische feiten?

Natuurlijk is niet alles wat vermeld wordt inderdaad gebeurd. De strekking is duidelijk: al bevaart men ook alle wereld-delen, al lijkt alles voor menselijke wil en menselijke energie te buigen, toch mag de mens niet vergeten, dat hij steeds in Gods hand is. Zoals de oude zeelieden het zo treffend zeiden: „Naast God schipper op zijn schip".

In vele oude scheepsjournaals wordt van een ontmoeting met den Vliegenden Hollander gerept. En altijd volgt dan schipbreuk of de dood van één of meer schepelingen, die het spookschip aanschouwd hadden. Ook het verhaal van Arie Claessen is authentiek, al zijn de namen fictief.

In de literatuur van vrijwel alle landen komt het verhaal van het Spookschip na 1800 voor, zij het dan in uiteenlopende vormen. Er zijn gegevens, die er echter op wijzen, dat de oorspronkelijke vertelling veel ouder is. Zij werd door zeelieden van vader op zoon verteld.

In de Gouden Eeuw hebben in de Nederlanden verschillende zeelieden geleefd, die veel overeenkomst vertoonden met den legendarischen Van der Decken. Bekend is b.v. het verhaal van den Hollandsen schipper Van Straaten, die, ondanks alle onheilsvoorspellingen op Goede Vrijdag naar Indië uitvoer. Toen men hem zeide, dat het ongeluk bracht, op de dag des Heren in zee te steken, moet hij geantwoord hebben: „Aan boord ben ik God; ik beslis, wanneer wordt uitgevaren". Het schijnt, dat nooit meer iets van schip of schepelingen is vernomen.

... En nòg wordt hij gezien.

Zo valt dus geen zeker antwoord te geven op de vraag, of Joost van der Decken inderdaad geleefd heeft en of hem bij de Stormkaap de vreselijke vloek van het Opperwezen trof.

Toch ziet men, nog heden ten dage, den Vliegenden Hollander. Thans beschrijft men hem echter niet meer als het sinistere spookschip, maar als een zilveren vogel, die niet op, maar over de wereldzeeën naar verre wereld-delen toestormt.

De woorden „Vliegende Hollander" hadden reeds in de achttiende eeuw hun relatie met het spookschip verloren. Het verhaal bleef bestaan, als een legende, maar de naam werd verbonden aan de snelle schepen, die de Nederlandse driekleur rond de wereld voerden.

Wat zij deden ter zee, doen thans de Nederlandse vliegtuigen door de lucht. En daarom kregen de K.L.M.-toestellen diezelde erenaam: De Vliegende Hollanders, thans nog passender dan weleer.

Zeker, de zeventiende eeuw was romantischer dan de twintigste. De K.L.M.-vloot telt geen spookschepen, geen gedoemde vliegers. Maar sneller, oneindig sneller dan de oude Oostinjevaarders, ja sneller dan het modernste mailschip, doorkruisen de moderne „Vliegende Hollanders" de wereld, met een even koppig doorzetten en volharden als voorheen. En brengen ons oude Neerland nieuwe roem!

Wereldnieuws

— Zoals verwacht verzochten de Verenigde Staten van Noordamerika Dinsdag aan de Veiligheidsraad van de Uno om een beroep te doen op alle Joden en Arabieren in Palestina teneinde tot een algehele wapenstilstand te komen. Tevens werd er verzocht een speciale zitting te houden van de algemene assemblee ter bespreking van de kwestie der toekomstige regering van Palestina.

— Dertien van de 44 ter dood veroordeelde guerrillas in Griekenland werden Dinsdag geëxecuteerd. Drie dagen geleden werden reeds vijftien anderen behorende tot deze groep doodgeschoten.

— Volgens de berichten in de plaatselijke pers van Nanking zijn de studenten aan de universiteit van Nanthing in staking gegaan. Zij eisen niet alleen salarisverhoging voor hun hoogleeraren, doch ook verhoging van subsidie en rijksbeurzen voor alle studenten.

— Aan de hoofdingang van de New Yorkse effectenbeurs werd Dinsdag een gevecht geleverd tussen de stakende beurs employe's en de nietstakenden. De stakers wilden de anderen beletten het gebouw te betreden. Twee politie secties moesten te pas komen en arresteerden dertig der demonstranten. Een rechercheur en veertig burgers werden gewond.

— De commissie voor atoomenergie van de Uno, die benoemd werd voor het opstellen van een internationale overeenkomst voor de controle raad voor atomische energie, geraakte Dinsdag in een volkomen impasse. Het een na het andere lid verklaarde, dat verdere discussie nutteloos is in verband met de ongewijzigde houding van de Sovjet Unie ten aanzien van de fundamentele grondslagen.

— Zonder hoofdelijke stemming heeft de Noordamerikaanse Senaat het wetsontwerp inzake een steunverlening aan China aangenomen. De leiders der republikeinse partij hopen dat dit weekeinde nog een overeenstemming bereikt zal worden over beide wetsontwerpen van steunverlening voor Europa en China. Het nieuw aangenomen wetsontwerp machtigt de regering tot het zenden van voedsel, kunstmest en grondstoffen naar China.

— Rusland verklaarde zich Dinsdag tegen de Noordamerikaanse voorstellen omtrent een tijdelijke trusteeschap voor Palestina. Gromyko zeide, dat er geen redenen bestaan om een speciale zitting van de algemene vergadering van de Uno bijeen te roepen. De Russische afgevaardigde voegde eraan toe, dat de Palestijnse commissie het haar opgelegde werk dient voort te zetten.

— Noordamerikaanse kanonnen, radiotoestellen, jeeps en andere legervoertuigen alsmede een aanzienlijke hoeveelheid amunitie werden Dinsdag gelost als onderdeel van de tweede verscheping van Amerikaanse goederen, waarmede Turkije geholpen wordt.

— Woensdag is de gaslevering in geheel Buitenzorg hervat. De Nederlands Indische Gas Mij. had van 1 Julie vorig jaar tot nu toe nodig om de huizennet van Buitenzorg te herstellen en de gasfabriek in orde te brengen.

— De torentop van de Walburg kerk, een der oudste monumenten van Nederland, is gisteren met een donderend geraas omlaag gestort.

VOORJAARS-OFFENSIEF BEGONNEN.

In een communiqué van generaal Markos wordt bekend gemaakt, dat de Griekse partisanen een aantal dorpen bezet hebben. Het communiqué doet ook melding van een aanval op een vijandelijk convooi nabij Saloniki. Het hoofd van de Noordamerikaanse militaire missie in Griekenland, generaal van Fleet, heeft medegedeeld dat het voorjaarsoffensief tegen de Griekse partisanen succesvol begonnen is.

AMERIKA EN DE SCHEEPVAART.

De Verenigde Staten zijn uit de oorlog te voorschijn gekomen als grootste scheepvaartmogendheid ter wereld. Zij bezit meer dan een derde van de wereldtonnage, aldus een door Lloyd gepubliceerd rapport.

De verliezen die door Engeland en de Britse Dominions tijdens de laatste wereldoorlog zijn geleden, worden opgevangen door enorme scheepsbouwprogramma's.

Sedert 1901 is het percentage van de wereld-tonnage aan stoom- en motorschepen, dat eigendom is van de V.S. gestegen tot 36,1%.

KONING LEOPOLD NAAR ZWITSERLAND.

Koning Leopold van België verklaarde voor zijn vertrek naar Havanna, dat hij eenmaal naar België hoopt terug te keren, doch dat hij met het oog op de politieke toestand aldaar, binnenkort naar Zwitserland zal gaan om de verdere ontwikkeling af te wachten.

SPANJE EIGENDOM IN MARSHALL PLAN.

Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden hebben goedgekeurd, dat Spanje opgenomen wordt in het Marshall plan. Communistische kringen in Rome verklaarden naar aanleiding van dit besluit, dat het Marshall plan niet dient om Europa te redden van voedselproblemen, maar, doch gebruikt wordt om de Sovjet-Unie te bestrijden.

GEEN POLITIEKE BETEKENIS?

Volgens wel ingelichte Oostenrijkse kringen is aan gezinnen van Sovjet-functionarissen en burgerlijke leden van de geallieerde bestuursraad verzocht binnenkort naar de Sovjet-Unie terug te keren. Men verwacht, dat de Sovjetscholen na de Paasvacantie niet meer geopend zullen worden. Er wordt bij verklaard, dat dit geen daad van politieke betekenis is.

LEWIS VOOR DE RECHTBANK.

John Lewis, voorzitter van het Amerikaans vakverbond van mijnwerkers is voor de Regeringscommissie van Onderzoek verschenen. Hij zette de eisen van het vakverbond uiteen betreffende de pensioensregeling en eiste toekenning van een pensioen van honderd dollar per maand voor alle mijnwerkers, die twintig jaar achtereen in de mijnen gewerkt hebben en de leeftijd van 60 jaar bereikt hadden.

OOK DENEMARKEN BEREIDT ZICH VOOR.

De Deense minister van Defensie verklaarde dat de regering koortsachtig werkt aan een nieuw defensieplan. Een commissie die belast is met de bestudering van verschillende quaesties met betrekking tot de atoombom, was verzocht het tempo op te voeren. De Deense communistische leider verklaarde, dat hij in de afgelopen dagen door rechercheurs geschaduwd werd.

DE ZEGEZANG VAN FATIMA.

In „De Gelderlander", dagblad voor Nijmegen, van 15 Maart jl., schrijft v.d.V. — (Mr. P. van der Velden) — de volgende recensie over het boek: „De Zegezang van Fátima":

De Fátima-litteratuur in Nederland is verrijkt met een belangrijk boek „De Zegezang van Fátima" van de hand van Louis Pierre Schols, verschenen bij Joh. Roosenboom te Heerlen.

De schrijver verbleef tijdens de bezetting in Portugal, waar hij verbonden was aan de Nederlandse Legatie, en besloot, na zijn bezoek in 1941 aan Maria's genade-oord te Cova da Iria (Fátima), de belangstelling voor de verspreiding van de verering van Onze Lieve Vrouw van Fátima ter hand te nemen.

Hij maakte daartoe diepgaande studie ter plaatse, trad in verbinding met vele geestelijke en wereldlijke autoriteiten, die bij het onderzoek der verschijningen waren betrokken geweest, bezocht de ouders der zienertjes en gaf de eerste stoot tot de Fátima-propaganda in Nederland door aan Pater M van Es de nodige gegevens te verstrekken, aan de hand waarvan deze zijn lezingen kon opbouwen voor de verspreiding der devotie in ons vaderland, terwijl de schrijver ook de propaganda in Suriname en Curaçao op gang bracht en stimuleerde

Tijdens de kroningsfeesten op 12 en 13 Mei 1946 vertoefde hij in Portugal en kon zo van nabij uitgebreide gegevens verzamelen over deze grootste plechtigheid.

Heel de Zegezang van Fátima is doorgloeid van de warmte van deze grote vereerder van O. L. Vrouw voor het zegenrijk gebeuren van de verschijningen van de Beschermvrouwe en de Engel van Portugal. Zij is rijk gedocumenteerd en geeft de groei van hetgeen eerst in de stille beslotenheid van het bevoorrechte land geschiedde tot de uitbloei daarvan over heel de wereld.

Het werk is voorzien van een aanbeveling van Z. H. E. Exc. Mons. Dom José Alves Correia da Silva, Bisschop van Leiria.

Voor elke lezer biedt dit vlot geschreven en keurig verzorgde boek een verscheidenheid van gegevens om zich in te verdiepen en zich te bezinnen en dat alles verlucht met de meest actuele foto's.

De lezing zal U voldoen, U nog inniger verknocht maken aan Maria's dienst en tot verspreiding en nakoming brengen der heil- en reddingsboodschap, die tot de wereld, maar ook tot U is gericht. Dit moge schrijvers loon zijn voor het moeitevol samengaren van dit belangrijk documentaire materiaal.

Langs deze weg betuig ik mijn hartgrondige dank aan de HEILIGE FILOMENA

Een vereerdster

Aangezien het onmogelijk is, om alle vrienden en kennissen buiten onze oliegemeenschap aan boord te ontvangen, om persoonlijk afscheid van hen te nemen, stellen wij ons voor een afscheidsreceptie te houden in de Club Asiento op Zondag 11 April van 5 -- 6.30 uur n. m.

Heer en Mevrouw

J. Noorduyn.

FAMILIEBERICHTEN

De Heer en Mevrouw MELEM den HEYER geven hierbij kennis van de geboorte van hun dochter

Marianne

Sanatorium 't Groene kruis Curacao 25-3-48

Nederl. echtpaar, z. k., beiden goede verkopers admin. goed onderlegd, mod. talen, alg. waren- en productenkennis en vakbekwaamh op textielgeb. zoekt werkkring in importzaak of Toko op Curacao, Aruba of Venezuela.

Luchtpostbrieven aan F. W. SCHAIER, Weteringschans 255, Amsterdam

RECEPTIE

De CHEF VAN POLITIE op Aruba geeft hierbij aan alle belangstellenden kennis dat, ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het KORPS MILITAIRE POLITIE-TROEPEN in het staatsdeel Curaçao, een RECEPTIE zal worden gehouden in de Cantine van de politiekazerne te Oranjestad op Vrijdag 2 April a. s. van 11.00 a m. tot 12.00

De Chef van politie,

Th. A. J. van Erp

TE KOOP

DODGE 1940 model Dizziness coupé

in prima staat

Te bevragen: De Franse zijdewinkel Colombusstr. 16. eventueel ook telefonisch 5178.

TE KOOP

EEN STEL zitkamer - ameublement (BEKLEED)

Scharlooweg 39

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „El principe del desierto" 7 en 9 uur.

ROXY: „The invisible wall" 7 uur; „The exile" 9 uur.

CINELANDIA: „Seven days leave" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 3 April as. waargenomen door Zuster Kerkhoven, Habaai, telefoon 2341.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 3 April as. worden waargenomen door Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat 159, telefoon 1636.

CUROM:

Donderdag: 6.30 „Het Engels Ballet"; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Johnny Mercer and the Pied Pipers; 8 Nieuws; 8.15 Symphonische muziek; 8.30 Tempel en Kruis van Marsman door Wim P. G. Stokla; 8.45 Piano-recital door Mevr. Rena Kooie; 9.30 De wereld schrijft; 9.35 American Parade; 9.55 Nieuws.

Vrijdag: 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 James Moody.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Donderdag.

Telegram Afdeling: tel. 307. na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: J. J. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 706; bij geen gehoor tel. 558.

Materialen Afdeling: P. Berends, Julianadorp 10 (Oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 724.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 456—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Dok Afdeling: W. J. v.d. Heydt tel. 839.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Donderdag „The trouble with women". Toegang boven 16 jaar.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal: Zaterdag, 3 April, vriendschappelijke voetbalwedstrijd tegen Scherpenheuvel op het terrein Rio Canario. Aanvang 4 uur n.m. Scheidsrechter: Hr. Kramer. Zondag, 4 April de laatste wedstrijd van het Paastournooi wat door P.S.V. georganiseerd was. Er wordt gespeeld op terrein Rio Canario tussen Asiento en Zeemacht, na afloop van 2 x 15 minuten spelen, wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 30 minuten, dit is om toch een volle wedstrijd te spelen. Aanvang 4 uur n.m. Scheidsrechter: Hr. De Winter. Hier volgt de competitiestand van Paasmaandag.

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	p.
Willemstad	5	2	2	1	6
De West	5	1	4	—	6
S.V.A.	5	2	2	1	6

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	p.
Asiento	4	2	1	1	5
Marine	4	—	3	1	3
P.S.V.	5	—	2	3	2

Dus winnen wij deze laatste wedstrijd, dan hebben we de jubileumbeker, die P.S.V. daardoor heeft uitgeloofd. Daarom jongens, doet Zondag je best.

Uitslag van de drive op Dinsdag, 30 Maart. Dames Willemse — Proosdij 6130 punten; Heren Bunte — De Haas 5840 punten; Dames Kraayeveld — Welschen 3350 punten; Heren Reyndorp — Rober slamprijs.

De volgende drive wordt gehouden op Dinsdag, 6 April in de grote zaal van de Sociëteit. Aanvang 8 uur n.m. precies. Introductie toegestaan. Opgave tot deelneming op de avond van de wedstrijd.